

Sygn. akt II K 1724/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Aleksandra Grzelak - Kula

Protokolant Dagmara Nowicka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Magdaleny Kolasińskiej

po rozpoznaniu w dniach 16 kwietnia 2015 r. i 11 czerwca 2015 r.

sprawy **B. S. (1)**

syna Z. i E. z d. K.

urodzonego w dniu (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 1 grudnia 2014 r. o godz. 23:10 w S., województwo (...) na ul. (...), posiadał przy sobie wbrew przepisom Ustawy, substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze 1,95 grama netto, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 15.09.2009 roku, sygn. akt III K 96/09 za czyn z art. 53 ust. 2 Ust. z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 par. 1 kk w zw. z art. 65 par. 1 kk w zw. z art. 12 kk oraz czyn z art. 59 ust. 1 Ust. z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 par. 1 kk w zw. z art. 65 par. 1 kk w zw. z art. 12 kk, na karę 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 19.02.2009 roku do 05.10.2012 roku,

to jest o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29/07/2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 par. 1 k.k.

I. oskarżonego **B. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przy przyjęciu, że dopuścił się go będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 15.09.2009 r. w sprawie o sygn. akt III K 96/09 za czyn z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 3 lat i miesiąca pozbawienia wolności, która weszła w skład kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności orzeczonej tym wyrokiem, którą odbył w okresie od 19.02.2009 r. do 05.10.2012 r., tj. występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **B. S. (2)** okres zatrzymania od dnia 01 grudnia 2014 r. do dnia 03 grudnia 2014 r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jako równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) zarządzając jego zniszczenie;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **B. S. (1)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym 120 złotych opłaty.

Sygn. akt II K 1724/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 grudnia 2014 r. B. S. (1) przejeżdżał przez S.. Miał wtedy przy sobie 1,95 grama substancji psychotropowej – amfetaminy, którą nabył wcześniej na własny użytek.

dowód: częściowo wyjaśnienia B. S. (1) k. 32-33, 62 v

zeznania K. M. k. 46

notatka urzędowa k. 1

protokół przeszukania osoby k. 3-5

protokół użycia wagi k. 8-9

protokół użycia testera narkotykowego k. 10

B. S. (1) ma 58 lat, pracuje dorywczo, z czego uzyskuje dochód w kwocie od 2000 zł do 2500 zł miesięcznie. Był karany za przestępstwa, w tym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 15.09.2009 r. w sprawie o sygn. akt III K 96/09 za czyn z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 3 lat i miesiąca pozbawienia wolności, która weszła w skład kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności orzeczonej tym wyrokiem, którą odbył w okresie od 19.02.2009 r. do 05.10.2012 r. Z odbycia reszty tej kary został warunkowo przedterminowo zwolniony, a okres próby minął mu 27 września 2014 r. B. S. (1) jest uzależniony od alkoholu, nie jest uzależniony od środków odurzających ani substancji psychotropowych. Ma pozytywną opinię w miejscu zamieszkania.

dowód: wyjaśnienia B. S. (1) k. 32-33, 62v

dane o karalności k. 43-45

odpis wyroku k. 39-41

wywiad środowiskowy k. 72-73

kwestionariusz zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień k. 77-87

B. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że amfetaminę w ilości 1 grama za kwotę 180 zł kupił w klubie (...) w J. 2 miesiące przed zatrzymaniem przez Policję. Chciał spróbować, jak to jest po amfetaminie „na baletach”, ale jej nie zażył. Schował ją do kieszeni i o niej zapomniał

Przed sądem oskarżony również przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i podał, że gdy wracał z Czech, został zatrzymany przez Policję i policjanci podczas przeszukania znaleźli narkotyki, o których zapomniał. Miał je jednak w kieszeni, a kurtkę zdążył już kilka razy wyprać. Wyjaśnił, że kupił tę amfetaminę w kwietniu lub maju 2014 r.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego sąd dał wiarę w przeważającej części z wyjątkiem jedynie okoliczności dotyczącej tego, że oskarżony zapomniał o amfetaminie, którą miał w kieszeni. Te wyjaśnienia są sprzeczne z zasadami doświadczenia

życiowego i nielogiczne – oskarżony posiadał bowiem ilość, z której można zrobić kilka lub nawet kilkanaście porcji narkotyku, zapłacił za niego prawie 200 zł. Nosił go – jak twierdził – przez kilka miesięcy w kieszeni, a nawet prał kurtkę, a w tym czasie amfetamina nie uległa zniszczeniu. W ocenie sądu w tej części wyjaśnienia oskarżonego służyć miały zmniejszeniu jego odpowiedzialności.

W pozostałym zakresie sąd nie zakwestionował wyjaśnień oskarżonego, ponieważ są zgodne z pozostałymi dowodami - zarówno z zeznaniami świadka K. M., jak i dokumentami w postaci notatki urzędowej oraz protokołów przeszukania, ważenia i użycia testera narkotykowego. Dowody te sąd ocenił jako wiarygodne w pełni nie znajdując podstaw do ich podważenia.

W zakresie ustalenia warunków życiowych oskarżonego, opinii o nim oraz co do informacji o używaniu przez niego środków odurzających sąd oparł się na wywiadzie środowiskowym oraz na kwestionariuszu zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień. Dowody te sąd również ocenił jako wiarygodne. Pochodzą od uprawnionych osób, zostały sporządzone we właściwej formie i nie były kwestionowane przez strony postępowania.

W oparciu o zebrane dowody sąd ustalił, że w dniu 1 grudnia 2014 r. w S. B. S. (1) miał 1,95 grama amfetaminy, która jest substancją psychotropową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Posiadał ją wbrew przepisom tej ustawy, bowiem nie zachodziła żadna z sytuacji w niej przewidzianych, w której byłoby to dozwolone. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 27.01.2001 r. (I KZP 24/10, OSNKW 2011/1/2) posiadaniem substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy z dnia 21 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest każde władanie takim środkiem lub substancją. Narkotyk ten oskarżony posiadał przed upływem 5 lat od odbycia kary 4 lat pozbawienia wolności, która objęła jednostkową karę 3 lat i miesiąca pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, a więc za przestępstwo podobne orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 15 września 2009 r. w sprawie III K 96/09. Zachowaniem tym oskarżony wypełnił znamiona występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd zmienił opis czynu przypisanego oskarżonemu w wyroku w zakresie warunków z art. 64 § 1 k.k., ponieważ z opisu zawartego w zarzucie aktu oskarżenia nie wynikało, jaka kara jednostkowa została wobec niego orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 15 września 2009 r. w sprawie III K 96/09 za przestępstwo podobne. Sąd wskazał więc w wyroku, że była to kara 3 lat i miesiąca pozbawienia wolności oraz za jaki czyn ją orzeciono.

Oskarżony działał umyślnie, nie znajdował się w stanie wyłączającym podejmowanie przez niego decyzji, wiedział, że posiada amfetaminę, o czym świadczą jego wyjaśnienia o sposobie i cenie jej nabycia. Oczywiście jest, że posiadanie tej substancji jest zakazane.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest znaczny – B. S. (1) posiadał taką ilość amfetaminy, z której można przygotować od 10 do prawie 20 porcji. Na jego zmniejszenie wpływ ma fakt, że oskarżony posiadał narkotyk na własny użytek.

Zachowania oskarżonego nie można uznać za wypadek mniejszej wagi. Sprzeciwia się temu posiadana przez niego ilość, a także fakt, że była to amfetamina – substancja działająca z pewnością mocniej niż innego rodzaju środki.

Łącząc stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego z dyrektywami wymiaru kary wynikającymi z art. 53 § 1 k.k. sąd doszedł do przekonania, że oskarżony jest osobą, na którą trzeba oddziaływać surowo. Za taką oceną przemawia jego wcześniejsza karalność, na podstawie której sąd uznał, że łagodniejsze środki oddziaływania nie są skuteczne. Należy bowiem zauważyć, że B. S. (1) był dwukrotnie karany i to właśnie za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Czynu przypisanego mu w tym wyroku dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa. W ocenie sądu poważną okolicznością obciążającą jest fakt, że B. S. (1) dopuścił się go zaledwie po upływie 2 miesięcy od zakończenia okresu próby warunkowego przedterminowego zwolnienia ze sprawy III K 96/09 Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze. Mimo że odbywał kary pozbawienia wolności, przebywał w zakładzie karnym, nie powstrzymało go to przed kolejnym podobnym czynem, chociaż nie jest uzależniony od środków odurzających. Jako

okoliczność łagodząca Sąd potraktował obecny tryb życia oskarżonego i pozytywną opinię w miejscu zamieszkania. Powyższe nie mogło jednak stanowić przeciwwagi dla wcześniejszych argumentów odnoszących się do uprzedniej karalności i rodzaju popełnianych przestępstw. W związku z tym sąd uznał, że jedynie kara pozbawienia wolności jest w stanie spełnić cel. Kara 6 miesięcy pozbawienia wolności odpowiada wadze czynu oskarżonego i powinna odnieść wobec niego skutek wychowawczy skutkujący niepopelnianiem przez niego przestępstw w przyszłości.

Mimo że orzeczona kara nie przekracza 2 lat pozbawienia wolności, sąd nie zawiesił warunkowo jej wykonania, ponieważ brak jest możliwości przyjęcia wobec B. S. (1) pozytywnej prognozy kryminologicznej. Skoro oskarżony dwukrotnie karany za przestępstwa podobne, po odbyciu kar pozbawienia wolności, popełnił ponownie występki z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, nie sposób założyć, aby nie popełnił go, jeśli sąd orzekłby względną karę pozbawienia wolności.

Na poczet tej kary sąd zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie od 1 do 3 grudnia 2014 r.

Wobec skazania za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii sąd był zobligowany na podstawie art. 70 ust. 2 tej ustawy orzec przepadek przedmiotu przestępstwa, czyli amfetaminy posiadanej przez oskarżonego opisaną bliżej w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...).

Biorąc pod uwagę majątkową oskarżonego, tj. osiągnięcie przez niego regularnych dochodów, sąd obciążył go kosztami sądowymi.